

ближи сѧ, Медоне, рече Олинѣ на стареца рока, който говори третѧ за прѣеминѣваніето Апекидово; ты си самѣ междѣ насѣ, когото сегашните законѣ не не тѧ познаватѣ: за свободенѣ; а на Некото послѣдните са первы, и междѣ хрістіанете є се така. Ты си братѣ въ собраніето наше; и ще дойдѣ время, кога рокството въ лоното (пахѣхата) на хрістіанството ще вѣдѣ єдна работа Антихрістѣова. Свѣтъѧ дѣхѣ ще говори презѣ изверанните Господны; и словото кожіе ще просвѣти сичкіѧ свѣтъѣ; и ще познаѣ человекѣ достоинството си, и ще дадѣ на ближосѣда си своето си. Който вѣрѣба на словото, да слѣдѣва по него. Отвори си книгата, Медоне, и тѣлѣкѣвай:“

Медонѣ отвори книгата и начѣ да чите писаніето, да открывѣ сокровищата мѣ, и да приказѣва за живота, дѣланіѧ и чѣдската хрістовѣ.

Вѣдно нѣщо водна Апекида тѣка: като сѧ свѣрши читеніето, чѣхѧ сѧ три оударе на братѧта, и като сѧ отвориѧ, вѣлѣхоѧ вѣтрѣ двѣ дѣца со смиреніе, отѣ които по голѣмото вѣше около сѣдемь години. Тѣѧ дѣца вѣхѧ на кѣщо-господарѧ на оногѣва стареца рока, за когото говорихме по горѣ, и който вѣше по старѣѧ въ собѣра. Той си разгѣрна рацетѣ, и дѣцѧта сѧ хѣтичаѧ камѣто него, и сѧ прилепиѧ до него, комѣто лицето сѧ оубесели сѧ милѣваніето тѣхѣно. На послѣдокѣ тѣѧ человекѣѣ, които сѧ бѣдѣры и пѣлны со сѣѣ те-